

niki ne bodo imeli vzroka nazivati nas z barbari. Mir bo podpisan v Versaillesu okrog velikenoči.

Društvene vesti.

Javen shod JDS v Ptuj se vrši v nedeljo 13. t. m. ob 3. uri popoldne v veliki dvorani Narodnega doma. Poročal bo član narodnega predstavnštva, g. prof. Voglar, ki se pripelje iz Belgrada. Razpravljal bo zlasti o agrarni reformi, o valutnem prašanju in o splošnem političnem položaju. Po shodu bo občni zbor krajevne organizacije v Ptuj. Shod bodi manifestacija za našo severno mejo. Zato vabimo k obilni udeležbi.

Tečaj za slovenščino se otvori na gimnaziji v Ptuj, ako se oglasi dovolj udeležencev.

V ormoškem okraju priredijo krajevne organizacije JDS v velikem tednu shode in sicer dne 14. aprila ob 6. zvečer v telovadnici ljudske šole ormoška, dne 15. aprila ob 6. zvečer v ljudski šoli v Središču središka, dne 16. aprila ob pol 7. uri zvečer v gostilni Rau sv. bolfenska, dne 17. aprila ob 8. predpoldne v gostilni g. Golenko sv. miklavška ter v pondeljek dne 21. aprila ob 3. popoldne v gostilni Kralj, ivanjkovska krajevna organizacija. Poslanec državnega predstavnštva g. Franjo Voglar bo poročal o zunanji in notranji politiki, o ustavi, volilni in agrarni reformi, o valutnem vprašanju itd. Prihitite na te shode krajevnih organizacij vsi, katerim bije srce za mlado in toli zaželjeno zedinjeno državo. Saj boste slišali o temeljih našega obstoja, o biti in nebiti.

Sv. Lenart v Slov. gor. Prvi javni shod JDS se vrši tukaj v nedeljo, 13. aprila ob 8. uri zjutraj. Govori naš državni poslanec prof. Voglar.

Najnovejše vesti.

Mirovna konferenca se bliža koncu.

LDU Rotterdam, 7. aprila. (ČTU) Današnja jutranja izdaja „Martina“ vsebuje razgovor z Lloyd Georgejem, iz katerega posnemamo nastopno: Prosim za potrpljenje samo še dva tedna. Bližamo se koncu. Upamo, da se bodo podpisali mirovni pogoji še pred Veliko nočjo in oni z nemškimi odposlanci koncem aprila ali začetkom maja.

Plebiscit po italijanskem sistemu.

Belgrad, 7. aprila. (Izv. por.) V Belgrad je prišel neki Jugoslovčan iz okupiranega ozemlja in pripovedoval, kako izvajajo Italijani plebiscit. Italijanski karabinerji hodijo od hiše do hiše in pobirajo podpise za Italijo. Kdor se ne izjavi za Italijo, tega aretirajo in odpeljejo. Na ta način hočejo Italijani dobiti večino za se.

Reka svobodna luka?

LDU Lyon, 5. aprila. (Brezžično.) O jugoslovanskem vprašanju se je obravnavalo v odsotnosti Orlanda. Smisel razpravljanja je nekako ta, da se bo glede Reke odločevalo po istem načelu, po katerem se je odločevalo glede pripadnosti Gdanskega, ker je v obeh primerih večina mestnega prebivalstva drugačna kakor zaledje. Kakor so svojedobno prisodili Gdansko Poljski, a je končna odločitev padla v prilog svobodne luke, tako se zdi, da bo tudi Reka proglašena za svobodno luko in bodo Jugoslovčanom ondi priznane vse trgovske pravice.

Nemčija bo morala plačati takoj 20—25 milijard.
Ostanek v letnih obrokih.

LDU Paris, 9. aprila. (Brezžično.) „Petit Parisien“ poroča: Finančni strokovnjaki, ki imajo nalogo, predložiti komisiji za odškodnino podatke, ki naj služijo kot podlaga za preračunanje vojne odškodnine, še niso dokončali svojih študij. Vendar je svet

četvorice nadaljeval razpravo o obnovi. V glavnem je bil sprejet načrt, ki vsebuje predvsem odškodnino za škodo, katero bo morala plačati Nemčija. Treba bo določiti posamezne vrste izgub, ki pridejo v poštev pri odškodnini, kakor tudi vse izdatke, katere bodo morali nositi naši sovražniki. Najbrže bodo zahtevali od Nemčije takojšnje predplačilo v znesku 20 do 25 milijard, in sicer v obliki denarja, surovin ali dela. To vsoto si bodo razdelili zavezniki med seboj po gotovem ključu. Ostanek po plačevanju berlinska vlada v letnih obrokih.

Držanje Francije in Amerike.

Geneve, 6. aprila. „Matin“ piše o priliki posvetovanja o jadranskem problemu, da Francija ne bo nasprotovala laškim aspiracijam, ker sta Francija in Italija edini sili, ki v Srednji Evropi nasprotujeta boljše-vizmu. Podobno piše tudi „Temps“. Iz maloštevilnih časopisnih glasov sledi sklep, da je Francija od početka marca radi znanih koncesij glede nevtraliziranja Avstrije itd. najbrže sklenila z Italijo dogovor v njeno podporo. Temu nasproti se pa od ameriške uradne strani čuje s precejšnjo gotovostjo, da zastopa Amerika jugoslovansko stališče v glavnem in zlasti tudi v vprašanju Reke. Del francoskega časopisja previdno nastopa proti temu ameriškem stališču, drugi del pa ali molči ali pa piše polagoma simpatičneje o Jugoslovanih. Lahom prijazno držanje je politika Clemenceaua in Pichona, dočim utegneta naslednika Briand in Franklin-Bouillon biti nam prijaznejša, če prideta v doglednem času do vodstva. Vsekakor je jadransko vprašanje na dnevnem redu in stoji neposredno pred rešitvijo, če ne pride nič nepričakovanega vmes. „Semaine Literaire“ objavlja članek publicista Ignotusa, v katerem pravi, da je Wilson svoječasnno predlagal kompromis, da bi Trst in Istra pripadla Italiji, Dalmacija Jugoslaviji, Reka ravnotako Jugoslaviji toda z avtonomijo. Baje radi tega so Lahi svoječasnno odklonili Wilsonovo arbitražo, ker so se bali, da bo Wilson v tem smislu razsodil. Na splošno se potrjujejo vesti, da so vse velesile mnenja, da bi moral Trst in del Istre pripasti Italiji, Dalmacija pa Jugoslaviji. Glede Reke je Francija oficijelno za laško stališče, naše stališče pa ima močno podporo Amerike, Anglije in neoficijelnih francoskih krogov.

Književnost in prosveta

Kratka zgodovina Slovencev, Hrvatov in Srbov je izšla v samozaložbi pisatelja Matije Pirca, profesorja v Mariboru. Cena 1 K, po pošti 1-20 K. Knjižica podaja na 94 straneh kratek in plastičen pregled zgodovine Jugoslovčanov od najstarejših časov pa do današnjega dne, je tiskana na dobrem papirju in ima lično obliko. Ob ujedinjenju SHS je vsakemu Slovincu potrebno, da pozna vsaj v glavnih potezih zgodovino troimenskega naroda; zato knjižico prav toplo priporočamo. Dobi se v vseh knjigarnah in pri samozaložniku. Pri naročbi pozameznih iztisov naj se vpošlje denar pod naslovom Matija Pirc, prof. v Mariboru, obenem z naročbo.

Vojaški koncert v Ptuj. 5. april nam je prinesel dolgo pričakovani vojaški koncert. Spored in proizvajalca sta nam pokazala, da naša vojaška godba za Spodnji Stajer ne stoji na banalnem stališču Hofmannovih pripovedek, ampak da si stavi dokaj višje cilje. Že imena skladateljev izvzemši Masseneta so nam odkrila namen kapelnikov, da nas seznanijo s slovanskimi umetniki, katerih proizvodi so se nam pred vojsko iz umljivih razlogov le redkokdaj nudili. — Kapelnik je že v programu samem na kratko očrtal bistveno idejo vsake koncertne točke. In to je bilo prav. Ne smemo si namreč prikrivati, da umevanje umetne godbe ni prav lahko, če delo prvič čujemo. In večini poslušalcev je bil ves spored vrsta doslej neznanih skladb. Tako

pa je besedilo podpiralo zanimanje, ki je raslo od točke do točke. Najvažnejše za proizvajajočega umetnika je, da doseže kontakt občinstva s proizvajanim delom. In to se je Ferdu Herzogu popolnoma posrečilo. Ima prijeten in prikupljiv nastop, mirno in elegantno kretnjo; razen tega ima vsako posamezno godalo v očeh in v rokah. Dvorakov „Karneval“ kljub vsemu temu ni imel popolnega uspeha. Je pač ouvertura in zato nehvaležna koncertna točka. Zdelo se nam je, da so jo tudi godbeniki sami smatrali bolj za — uvod, ki mu niso poklonili vse pažnje. Sicer pa mislimo, da imamo Slovenci manj čuta za češko godbo nego za hrvaško, srbsko in tudi rusko, čeprav se je Smetanova „Vltava“ očitno zelo prikupila, bolj nego „Karneval“. Bila je brez dvoma najboljša točka celega sporeda. Skladba sama na sebi je krasna simfonična slika, ki doseže, rekel bi, z nimalnimi sredstvi svoj namen, brez izvanrednih eksperimentov in brez lova po efekti. To so čutili tudi godbeniki. Proizvajali so nam sliko tako živo in resnično, da smo z vžitkom zasledovali Vltavo od izvira vse dokler se široko tekoča in mogočno šumeča ne izgubi v daljavi. Te vrste godba je pač kaj drugega, nego perverzna, nervozna, histerična godba R. Strauša, ki biča slušalec živčevje do blaznosti. Krasno sta učinkovali tudi Peština „Jugoslavija“ in Čajkovskega opus „1812“. „Vltava“ je idilična slika, „Jugoslavija“ bi imenovali junaški epos, ali bolje himno na mlado, trojedino državo Jugoslavijo. „Naprej zastave slave“ ti zadoni in pred seboj vidiš junaške mlade Sokole, vmes te božajo mehki akordi „Lepe naše domovine“ kakor iskrena molitev za srečo naši mladi Jugoslaviji. In zopet veselo rajanje kola, ki je marsikako nožico skrivoma dvigalo s tal. In ko so končno veličastni akordi Lepe naše domovine zaključili proizvod, so bučno zadoneli glasovi v mogočni reki, zadonela je dvorana, zadonela so nam srca v prekipevajočem navdušenju. Druga historična slika „1812“ Čajkovskega kaže brez dvoma notranjo zvezo z „Jugoslavijo“. Ruska godba sama spominja bolj ko katerakoli druga na jugoslovanske motive, ne samo v navadnih, ampak tudi v umetnih poizvodih. Obema je lastna mehkost, združena z elegičnimi mol-meladijami. Samo da ima ruska godba nekaj širšega, bolj koralnega in spominja tako na srbske liturgične speve. Ta „portato“ je karakteristika ruske narodne. Čajkovski je vpletel v te tipično ruske motive francozsko marzeljezo. Priznati moramo, da je godba prav ta motiv odlično izdelala. Ne tako ruskih motivov. Posebno konec, ki naj bi bučal v vsej slavnostni veličini v ogromnem „maestoso“ rusko himno, se je nekako izgubil in razblinil. Zvonovi bi se bili morali bolj ujemati z akordi, vsa dvorana bi bila morala zveneti v onem nošenem značaju, ki ga zahteva zahvalna molitev. Vsekakor smo hvaležno zapustili dvorano, ki tudi ni posebno ugodna za koncertne prireditve radi nedostatne akustike. Želimo in upamo, da nas naša vojaška godba pod vodstvom g. kapelnika Herzoga kmalu zopet poseti.

Razno.

Šolsko vodstvo Stopree, Ormož okolica, Vurberk, Žetale dobe lahko v uredništvu „Ptujkega lista“ šolske zvonice, ki so jih pod starim režimom rekvirirali. Kdor pride ponje, imej pooblastilo od šolskega vodje.

Voz brez lastnika. Ob času prevrata se je našel na Bregu pri Ptuj voz. Lastnik voza se pozivlja, da se v teku enega leta javi pri županstvu občine Breg pri Ptuj.

Brat Sokol je pozabil v telovadnici na gimnaziji dežnik. Dobi ga pri br. Milku Senčarju, Gosposkal ulica 2.

Trgovci, gostilničarji in obrtniki! Pošljite nam inseratna naznanila. Sprejeti bomo mogli le omejeno število anons. Kdor torej prej pride, bo prej mlet.